

giveness med sig; den førte først dertil, at man som Historien engang med Forbudsloven skal melde, at 1853, at det var, da Menzikkoff drog ned til Constantinopel, i et andet, og det et stærkt truet Land; gjorde Alt, hvad man kunde, for at berede Rusland Indflydelse i en nær eller fjern Fremtid. Kampen herom levede til det ørstedste Ministerium, dette igjen til Ministeriet Ørstedes samfundelige Udcast til Forandring i Danmarks Riges Grundlov, og der igjennem til det hvilende Grundlovsudkast, som vi nu have for os; og endelig til Ordre af 26de Jult. Ved Antagelsen af dette Grundlovsudkast og Gjennemførelsen af Fællesforfatningen komme vi, haaber jeg, til det sidste Trin — men det er i mine Dine et uønsket og vendigt Trin — af den hele Udvikling, som dengang blev begyndt. Naar man staar paa et Bjerget og skal passe paa, at en stor Steen ikke falder ned, da handler man urigtigt ved ikke at passe paa. Men, naar man roligt har ladet den rulle ned ad Bjerget, og man saa vil faste sig i veien for den, saa handler man i et ubeligt og til man opnaaer kun at blive knust. Man maa lade den rulle ud, indtil den til sidst kommer ned paa Sletten; og da er det Blikt at anvende sin hele Kraft for at bringe den op igjen og der ved gjennoprette den begaaede Feil. Den Steen, som begynde at rulle den 28de Januar 1852, den kunne vi nu ikke forhindre fra at rulle videre; dog maae vi erindre, at dens Fart allerede er sagtnet; det tyder paa, at nu er den ved Bjergets Fod, og at den snart vil komme til Sletten. Da kunne vi begynde paa med al vor Kraft at see at faae den tilbage. De Herrer, som have talt for at forkaste det hvilende Grundlovsudkast, vil jeg dog bede at erindre, at naar Fællesforfatningen er gennemført, ere vi ikke uopsælsigt bundne til den. Ja, vi ere ikke engang stærkt bundne til den; vi ere ikke bundne stærkere til den, end vi vare det til det absolute Kongedømme, end vi have været bundne til Stænderinstitutionen; og end vi endelig have været bundne til Danmarks Riges Grundlov, som nu idag for en Deel bliver strukt. Men efter Skrivelsen kommer Opførelsen. Om de Herrer, som have talt

mod det nærværende Grundlovsudkast, om dem kan jeg ikke antage, at de den Gråd have tabt deres Tro paa, hvad de selv kalde Danmarks Lykke, og hvad jeg kalder det danske Folks historiske Berettigelse, at de ikke haabe, at en Opstandelse vil følge. Hvad mig angaaer, har jeg en saadan stor Tillid til det mægtige Opving, Folket har taget i de senere Aar, at jeg anser det for utvivlsomt, at den Dag snart vil komme, da vi kunne erhyrde tilbage, hvad vi idag maae tabe. Men lad os derfor til den Dag glemme hele vor Alvor og Ærgre!

Formanden: Ja, hvis jeg ikke har hørt urigtigt, har den ærede Rigsdagsmand brugt et Udtryk om det af det aftraadte Ministerium forelagte Udcast til en Forandring i Danmarks Riges Grundlov, som jeg maa ansee for utilbørligt at bruge her i Salen. Rigsdagsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Lindberg: Vi hørte den Indrømmelse af den ærede Rigsdagsmand, som først havde Ordet, at det Skridt, vi nu staae i Begreb med at gjøre, var at betragte som en Opoffrelse af Danmarks Riges Rettigheder, at det maatte betragtes som en Steen, som det nu engang var sluppet Rigsdagen ud af Hænderne at kunne standse, at vi maatte finde os i, at den fik sit Løb og kom ned paa Sletten; og der skulle vi begynde for Alvor at see til at føre den op ad Bjerget igjen. Den ærede Rigsdagsmand har vistnok glemt Mythen om Sisyphus, hvem det Arbejde blev paalagt at forsøge at valte en stor Steen op ad Bjerget igjen; men jeg troer nu ikke, at denne Steen er falden endnu. Jeg troer, at, naar den danske Rigsdag vil staae paa den Grundlov, som endnu ikke er opoffret eller opgivet, saa kunne vi bevare alle vore Friheder og Rettigheder, som i den ere os tilfagte, og jeg troer derfor, at det er aldeles nødvendigt, at vi forene os om at standse paa dette Punkt, og ikke tilstede Forhandlingerne om nærværende Udcast til Indskrænkning i Danmarks Riges Grundlov videre Fremgang.

Det er ogsaa indrømmet af den samme ærede Taler, ligesom det ogsaa er vitterligt